

Sborové noviny

DUBEN 2020, Č.4

ÚVODNÍK: DOMA

Eliška Bečková

Milí čtenáři,

nacházíme se v neobvyklých časech. Kdy jindy jsme mohli být hrdiny jen tím, že budeme sedět doma? Může se to zdát jako lehký úkol, ovšem čím delší karanténa je, tím náročnějším se stává na psychické zdraví. Někteří z vás trávíte izolaci s rodinou, se svými blízkými. Věřím, že už mohla místy nastat „ponorková nemoc“, ale buďte vděční za tu výsadu. Je totiž mnoho těch, kteří izolaci tráví sami. Ti by si jistě přáli mít tu „ponorku“. Mysleme proto na ně. Pokud víte o nějaké sestře či bratrovi, kteří tráví izolaci sami, vzpomeňte si na ně. Zavolejte jim. Pokud jsou starší, nabídněme se, že jim dojdeme na nákup, atp. Vím, že taková snaha již v našem sboru je a jsem za ni velice vděčná a chtěla bych vás tímto povzbudit do zapojení se.

Tato izolace se dá také vnímat jako příležitost k smysluplnému využití času. Za shonu běžných dní plných práce a „provozu“ se mnohdy stane, že večer padneme vyčerpaní do postele, aniž bychom si během dne vyčlenili soustředěný čas s Bohem nebo s rodinou. Nyní mnozí máme daleko více času, než obvykle, věnujme se našim blízkým, Bohu, najděme si koníčky, pusťme se do těch věcí, které jsme tak dlouho odkládali.

Mě osobně v těchto časech pomáhá soustředit se na vděčnost. Založila jsem si „sklenici vděčnosti“, kam si dávám papírky s věcmi, za které jsem vděčná. Nejsem totiž typ člověka, který by si sám od sebe uvědomoval vděčnost. Takhle si ale vyhradím čas a zkoumám vždy svůj den a hledám za co být vděčná. Věřte mi, je toho požehnaně! A čím déle to praktikuji, tím jednodušeji vděčnosti prožívám, doporučuji vyzkoušet. Poslední dobou prožívám vděčnost i za moderní technologie. Díky nim se mohu spojit s lidmi, kteří mi tak chybí. Díky nim mohu sledovat kázání a chválit Boha. Uvědomuji si ale, že právě naše online bohoslužby nefungují jen kvůli technologiím, ale především díky ochotným lidem. Chtěla bych jmenovitě poděkovat zejména bratru staršímu P. Kalvachovi ml., T. Bezouškovi a M. Macháčkovi, kteří tráví hodiny a hodiny tím, aby nám zajistili přenos božího slova. Děkuji i všem, kdo se na tom podílejí i během samotné neděle.

A vám, milí čtenáři, přeji příjemné počtení tohoto kratšího vydání sborových novin a Boží požehnání do těchto nelehkých časů.

Velikonoční týden, pašije a vzkříšení

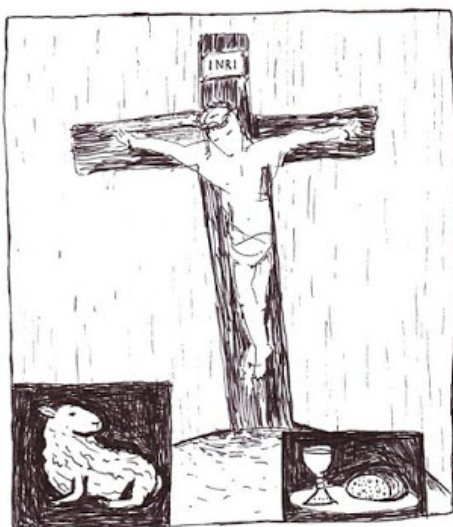
Velikonoční týden začíná Květnou nedělí (někdy nazývanou „palmovou“ - z latinského Palmarum). Letos připadne na 5. dubna. Známe dobře tu událost, kdy lidé spontánně kladli na cestu před přijíždějícího Ježíše palmové větve, jejichž šípovitě uspořádané listy tvořily jakýsi zelený koberec při vjezdu budoucího krále do Jeruzaléma. Ovšem stínem, který za tím dnem vidíme, je to, že Pánu Ježíši začal týden bolesti, pašijový týden. Pán věděl, že ho v nejbližších dnech čeká smrt.

Českým slovem „pašije“ (vzniklo zkomolením latinského „passio“) označujeme Ježíšovo utrpení. To začalo - máme-li na mysli jen tělesnou bolest - od jeho modlitby v Getsemane a skončilo smrtí na kříži na Golgotě. Podle zpráv všech čtyř evangelií se staly tyto události: zatčení Ježíše, židovský proces (výslech u velekněží Annáše, Kaifáše a v nejvyšší židovské radě), římský proces (předvedení před Piláta, Heroda a opět Piláta, vč. bičování), Ježíšova cesta na Golgotu, ukřižování a pohřeb. Od nejstarších dob čítala církev ve velikonočním týdnu pašijní příběhy a každoročně si tak připomínala, co pro nás Kristus podstoupil.

Dobře, že Velikonoce nemusíme prožít jen při jedné či dvou bohoslužbách, ale že máme postní dobu, o které byla řeč minule, a také celý velikonoční týden. To celé období je nám výzvou, abychom se ztišili a soustředili na Ježíšovu cestu poslušnosti, utrpení a smrti. Vždyť právě oběť Pána Ježíše se stala vítězstvím nad hříchem, smrtí a dokonce jeho oslavením. V lidských dějinách není den, který by pro nás měl větší význam.

Velikonoční neděle, dříve označovaná jako Boží hod velikonoční, nám připomíná, že v předchozí noci byl Pán Ježíš vzkříšen a Bůh Otec tak potvrdil Kristovo vítězství. Je to den radosti, kterou naši východní sourozenci ve víře vyjadřují pozdravem: „Kristus byl vzkříšen!“ a v odpovědi slyší: „Opravdu byl vzkříšen!“ Velikonoční neděle je vyvrcholením Božího spásného konání, které se nabízí každému člověku. Nabídka záchrany až k věčnému životu stále platí i všem, kdo ještě svůj život Kristu nevydali.

Bůh nám v Ježíši odpouští hříchy II (Lk.22-23)

(Po)velikonoční období

Zdalo by se, že po skončení velikonočních svátků začíná "prázdná" polovina církevního roku, kterou přeruší až Pánovo nanebevstoupení a svatodušní svátek. Není tomu tak. Dokonce dříve než dobu postní před Velikonocemi církev přijala období padesáti dnů mezi Nedělí vzkříšení a svatodušním svátkem jako dobu, kdy zvláště intenzívně prožívala přítomnost Vzkříšeného. A celé toto období chápala jako dobu velikonoční. Vždyť i evangelisté (Mk 16; Mt 28; J 20) předkládají závěrečné události svých spisů v úzké souvislosti se vzkříšeným Kristem. Dochovaly se výroky starých církevních otců, které to potvrzují: Tertulián toto období označil za "jeden sváteční den" a pro Irenea byl "každý den tohoto období nedělí".

Čím k nám tedy toto povelikonoční období promlouvá? Připomínáme si v něm, že patříme Vítězi, který přemohl hřích i smrt.

Prokázal to svým vzkříšením. A tak s církví všech dob toto období chápeme jako dobu radosti. Tato radost však není laciným entuziasmem, který by zapomněl, že žijeme teprve před druhým příchodem Pána (2K 5,6n) a také uprostřed slabostí, nemocí a trápení. Je to radost, která vyvěrá z toho, že Vítěz i nám dává současná a jednou dá konečné vítězství (J 16,33). Proto se nerozpakuj a najdi si chvíli, lépe snad chvíle, kdy se budeš - navzdory epidemii a jiným těžkostem - opravdově těšit z toho, že patříš Kristu. Můžeš si vzít svou Bibli a tam číst, co znamená Kristovo vítězství.

Já jsem např. otevřel pouze list Galatským a tam jsem našel tyto skvělé texty:

1, 3-5: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista, který sám sebe vydal za naše hříchy, aby nás vysvobodil z nynějšího zlého věku podle vůle našeho Boha a Otce. Jemu buď sláva na věky věků! Amen.

2, 19b-20 Jsem ukřižován spolu s Kristem, nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.

3, 26-27 Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši. Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli.

4, 4-5: Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, podrobeného zákonu, aby vykoupil ty, kteří jsou zákonu podrobeni, abychom byli přijati za syny.

5, 1 a 13: Tu svobodu nám vydobyl Kristus. Stůjte proto pevně a nedejte si na sebe znovu vložit otrocké jho. Vy jste byli povoláni ke svobodě, bratří (a sestry). Jen nemějte svobodu za příležitost k prosazování sebe, ale služte v lásce jedni druhým.

5, 22-25: Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, добрta, věrnost, tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrací. Ti, kteří náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali sami sebe se svými vášněmi a sklony. Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit.

Vladimír Lukáš

„ V pravdě tedy věčného veselí začátek má, kdokoli rád Bohu pléše. A má znamení, že do počtu spravedlivých a upřímných náleží, kdokoli sobě v chválách Božích potěšení zakládá.“ (J. A. Komenský v předmluvě k Amsterodámskému kancionálu.)

Z nesmírně širokého okruhu činnosti Jana Amose Komenského chci připomenout také jeho význam jako hymnologa a autora mnoha textů duchovních písní. Jednota bratrská v letech 1501 až 1618 vydala velkou řadu kancionálů, které vynikaly formou a obsahem, a které nám uchovaly skutečný poklad české duchovní písně svými texty i hudební podobou. Kancionál z roku 1618 byl pak posledním bratrským kancionálem vydaným na české půdě.

Pobělohorskou pohromou zasažená Jednota prožívala velice těžkou dobu, ve velké většině už v exilu. Komenský vkládal velká očekávání do přípravy vestfálského míru, ale mírovým dojednáním všechny naděje padly. Tehdy napsal Komenský *Kšaft umírající matky Jednoty bratrské*, jako svůj odkaz.

V bezvýchodné době připravuje Komenský pro Jednotu v emigraci nový kancionál. Prvním exilovým zpěvníkem byla jeho sbírka z roku 1631, obsahující pouhých 16 písní. Pokus o druhý kancionál z roku 1640 zůstal jen v rukopise. Až po příchodu do Amsterdamu (1657) zahájil Jan Amos novou práci na kancionálu, který se mu podařilo sestavit a vydat ve velice krátké době. Vyšel v Amsterdamu za podpory nám již známého Vavřince de Geera v roce 1659 s názvem: **Kancionál, tj. Kniha žalmů a písní duchovních k chvále Boží a spasitelnému věřících vzdělání ...** Téměř celou práci na Kancionálu, pořadatelskou, překladatelskou i básnickou vykonal Komenský sám. V první části obsahuje kancionál všech 150 Žalmů(!) a 25 písní na starozákonní příběhy. Druhou část tvoří přes 300 písní ze starých bratrských zpěvníků a k nim přidal Komenský nové překlady z němčiny a polštiny a poměrně velký počet dalších písní českých. Není snadné zjistit přesný počet písní, které Komenský sám zbásnil či přeložil, ale je jisté, že velkou většinu práce vykonal sám. Celý Kancionál obsahuje i s žalmy celkem 605 písní. Je to velice záslužné dílo, jimž dává Jan Amos Jednotě pomoc do temné budoucnosti, aby mohla i ve svém sevření zpívat Bohu ke svému potěšení a posile.

Na konci předmluvy ke Kancionálu Komenský píše: „Můžete tedy i vy, vyhnanci a rozptýlenci, zpěvy svaté za své písničky míti na každém místě putování svého. A vy doma ještě (v Čechách, Moravě, Slezku horním i Slovácích) sedící, pamatujte, že i vy na světě jen příchozí jste, jako i otcové vaši ... Bůh pak dejž vám všechněm pro milosrdenství své, abyste projdouce všecka zdejší soužení, přišli šťastně do zástupu triumfujících v nebi, jakž Jan ve Zjevení viděl“.

Dodatek autora textu - VL: V našem pak Kancionálu taktéž i my po 350 letech nejméně desatero písniček od Jana Amose naléztí můžeme. Ke škodě naší však poklady tyto tak málo prozpěvovány jsou. Dávám proto k rozmyšlení společenství našemu, abysme pilni v mysli své a radostni v srdci svém písničky tyto se roku letošního doučili a k oslavě Boží i k připomenutí velkého předka našeho radostně spolu časem zapěli.

Dáno v Pardubicích Léta Pánova dvoutisícího dvacátého v den první breznový.

Zuzana Riegrová

Začnu asi jako většina, je to opravdu zvláštní, člověk nikam nesmí, vše je omezené, lidé přicházejí o práci, hroutí se nám ekonomika, ale hlavně umírají lidé. Zas na druhou stranu musíme hledat i pozitivní stránku věci, jak už jsem zmínila, většina z nás sedí doma, ale to vůbec není na škodu ba naopak. Člověk si najednou uvědomí, jak je malý pán, jak mu stačí málo... Jistě, každý rád chodí se svými blízkými někam ven, ale i za těchto okolností se dají vztahy udržovat. Občas se cítím jak telefonní ústředna, ale je důležité naše přátelství podporovat i na dálku, protože to není samozřejmost. Také vezměme v potaz, kdy se nám to stane, že můžeme tolik času trávit s rodinou? V této uspěchané době, tedy aspoň bohužel u nás, je toho společně stráveného času žalostně málo. Ohledně studia, ležela jsem doma se zápallem plic už týden před tím, než se svět zastavil, takže můžu říci, že mě karanténa pomohla. Nezmeškala jsem více jak měsíc ve škole (což by mohl být jistý problém, jelikož jsem v maturitním ročníku), když se mi začala ulevovat mohla jsem si přehrávat hodiny, které proběhly on-line. Také již nemusím řešit problém s absencí. Jsou snižené minimální počty známek, takže doplňování je o něco jednodušší. I když výuka probíhá v bojových podmínkách, tak mi to nevadí, protože jsem mohla díky moderním technologiím, které jsou pro nás nezbytné, začít něco dělat o něco dříve než bych se za normálních podmínek dostala do školy. Dnes bych psala maturitní sloh z českého jazyka, jsem ráda, že můžu být doma, a pořádně splnit dobu rekonvalescence. Samozřejmě, ne vždy je komunikace s učiteli jednoduchá, občas se stane, že byt vše vypracované máte, do termínu odešlete a ono mu to nedorazí, objevíte se na černé listině. Člověk si uvědomí, že i moderní technologie mají svá úskalí, že předat osobně by to bylo mnohem jednodušší. Aby člověk byl produktivní, tak musí mít nějaký plán-cíl, co se za daný den naučí. Mně teď už tlačí čas, za chvíli mi začíná on-line hodina, takže mě prosím omluvte.

S pozdravem Zuza Riegerová

Vladimír Zbytek

Na jednu stranu vnímám pracovní některé dny trochu více klidu, protože je méně osobních schůzek, na druhou stranu pracuji ve zdravotnictví, takže je spousta jiných starostí, tzn. pracovní jsme s manželkou oba dostatečně vytížení. Vzhledem k tomu, že z domova pracuji už delší dobu, není ta změna tak razantní, ale přeci i já vnímám nedostatek vnějších aktivit a nedostatek času v přírodě (snažíme se to kompenzovat v rámci aktuálních možností). Zpočátku karantény mi manželka říkala, že působím klidněji, ale myslím, že už se to na mě v posledních dnech přeci jen začíná podepisovat. Navíc i s Vládičkem nevyužíváme prarodiče, takže je to v tomto ohledu těžší jak pro ně, tak i pro nás. Upřímně se těším, až se situace bude moci vrátit do normálu. Bude jistě plnější kalendář, ale i jako introvert musím říct, že mi chybí možnost osobních setkání. On-line komunikace je sice fajn, ale není to úplně to samé. Z duchovního hlediska to neumím posoudit, ale je to jistě pro mě o něco intenzivnější doba především díky modlitebnímu řetězci.

z emailové komunikace mezi maminkami..

Ahoj holky,

doufám, že vše zvládáte a musím říct, že to je náročné. Hlavně ze začátku, zvyknout si na to, že jste opravdu furt doma a uzpůsobit program, tak aby to zabavilo předškoláka i mrně.. První týden byl velmi náročný, upřímně mi strašně chyběl sociální kontakt s lidmi. Teď už si pomalu zvykám a jsem ráda, že žijeme v době, kdy můžeme komunikovat i jinak než osobně... V práci nás převedli na home office, což v praxi znamená, že učíme studenty přes skype a zbytek vykonáváme doma (odmyslete si to, že mi do přednášek a seminářů na skype povídají děti :D). Což je fajn a upřímně děkuji Pánu každý den, za to, že jsem ve veřejném sektoru a nedošlo na propouštění, jako u spousty mých kamarádů a známých. Taky se s dětmi každý den modlíme, ať jsme my, naše rodiny, Vy i všichni známí v pořádku. Upřímně opravdu teď s dětmi závidíme lidem, co mají zahradu, ale naštěstí máme za panelákem les a chodíme mimo víkendy brzo ráno na procházky mimo hlavní cesty, takže nikoho nepotkáme, tak alespoň tak. Jinak samozřejmě šíjíme roušky, resp. šli jsme do té doby, než teď v pátek zavřeli všechny 3 okolní galanterie, protože jsou beznadějně vyprodané. Jsem na nás všechny hrdá, jak to zvládáme dámy a ráda si přečtu, jak se máte vy:).

Mějte požehnané dny.

Ivana s Bertíkem a Kájou

Vítek Kotas:

Jsem smutný, že nemůžu do školy. Stýská se mi po kamarádech a kamarádkách.

Koronavir

Vojta Kotas:

Taky se mi stýská po kamarádech. Jinak je to v pohodě, že nemusíme do školy. Vadí mi, že si k sobě nemůžeme chodit hrát.

Koronavir od Vítka

Michal Picka

Pracovně mám homeoffice stejně tak, jako velká část lidí pracujících v autoprůmyslu. Poctivě dodržuji karanténu a pobývám doma. Volný čas po pracovní době trávím sportováním, četbou, televizí a u počítače, často na i audio/video rozhovorech. Rád bych, aby se situace co nejrychleji vrátila k obvyklému režimu, pracovně mám ale jistotu, že budu takto doma nejméně do konce dubna."

ZA CO SE MODLÍME

Bratři a sestry,

v této rubrice zpravidla očekáváme seznam modlitebních předmětů. Ani tentokrát tomu není jinak, navíc však s krátkými svědectvími některých z nás.

K většině dosavadních modlitebních předmětů v podstatě trvalého charakteru jako - naše společenství, misie, škola NOE - přibyla epidemie nemoci nového typu nejen v naší zemi ale i na celém světě a s tím spojené nové prosby, které předkládáme našemu nebeskému Otci.

Modlíme se a prosíme za nemocné nejen bratry a sestry ve víře ale všechny ostatní nemocné v důvěře v Boží uzdravující moc a milosrdenství; vyprošujeme Boží ochranu a zdraví pro ty, kteří pečují o nemocné a seniory; moudrost pro vládu a další v moci postavené, za jejich rozhodování, která povedou ke spravedlivému překonání ekonomických a sociálních důsledků. Modlíme se za děti, studenty a učitele nejen ve škole NOE.

Děkujeme Bohu za vše, co jsme i v této situaci dobrého již mohli přijmout, např. za příkladnou obětavost mnohých ku pomoci, dobrá rozhodnutí vlády, aj. Jsme vděční za možnosti přenášet bohoslužby a Boží slovo v médiích a internetem k našemu povzbuzení. Přimlouváme se za Boží požehnání tohoto on-line vysílání bohoslužeb pro nevěřící, kteří mohou být takto osloveni. Uvědomujeme si, a proto také vyznáváme, že často jsme nebyli a nejsme světlem a solí tomuto světu a snadno se světu přizpůsobujeme, jsme mnohým dlužni svědectví o Bohu a jeho lásce k nám lidem. Vyprošujme si odvahu, moudrost a vedení v rozpoznání příležitostí ke svědectví víry zvláště v této době.

Věřím, že se mnozí z Vás nyní modlí možná horlivěji než dřív. Vážím si toho, že jste se zapojili do modlitebního řetězce. Pro mně osobně je v této situaci povzbuzením, když se modlím a vím, že je nás ve stejný čas více a to myslím nejen na náš sbor, ale i na sjednocení křesťanů v modlitbách napříč naším národem - připomínali jsme si výzvu ERC k modlitbám pro všechny křesťany a ke společné modlitbě každý den v poledne.

Modlitby budují naši víru, upevňují naši důvěru v Boží moc a věrnost, a přináší pokoj do našeho srdce, obrací naši pozornost od nás samotných k Bohu a druhým lidem, za které se modlíme a tak budují i naše vzájemné vztahy.

Byla doba, kdy mě udivovalo a možná i do jisté míry pohoršovalo, že si lidé barevně potrhují texty v bibli, připadalo mi to nepatřičné. Před několika lety jsem však četla knihu „Proč jsme vůbec tady“, kde autor napsal asi toto „*když budeš číst bibli denně čtvrt hodiny, přečteš ji za 1 rok celou*“, což mě překvapilo. Rozhodla jsem se to zkusit. Stihla jsem tenkrát přečíst vše po knihu Zjevení, ale ten rok byla kniha Zjevení předmětem našeho studia na biblické hodině. Některé verše mě tak nadchly a zaujaly, že jsem neodolala a začala je také podtrhávat ve své bibli zelenou tužkou. Další roky jsem četla bibli podle ročního rozpisu a objevovala další a další verše, které jsem podtrhávala. V současné době si k modlitbám беру bibli, zpravidla otevíru nejprve žalmy, ale pak i jiná místa, čtu hlavně to, co jsem si potrhávala, a Boží slovo ke mně mluví a vede ke chvále a vděčnosti; ujišťuje o Božím milosrdenství, slitování, lásce, moci a ochraně; povzbuzuje k modlitbám - Bůh slyší a vyslýchá naše prosby, velkou moc má modlitba, atd.

Jistě byste i vy doplnili další svoje zkušenosti s modlitbami v současné době s epidemií. Oslovila jsem tedy několik sester s otázkou, jak současná situace ovlivnila jejich modlitby a jaký užitek z modliteb přijali pro sebe.

V krátkých odpovědích oslovených čtu: „modlím se intenzivněji; jsem šťastná za modlitební řetězec; dodržuji určité hodiny; jsem blíž Bohu; modlím se více za bratry a sestry a za pandemii. Modlitby budují můj vztah s Bohem; prožívám požehnaný čas u modliteb; prožívám intenzivnější vztah s Bohem; přijímám Boží pokoj, který převyšuje všechno; věřím, že modlitby mají sílu teď nebo i do budoucna.“ A připojuji ještě krátké svědectví s. Evy Wídenské.

"Jak se epidemie rozšiřovala, začala jsem si uvědomovat, jak je potřebné, začít se pravidelně modlit. Postupně mi přicházely na mysl různé oblasti života (např. ochrana před panikou, prohlubovat důvěru Bohu v nastalé situaci a zároveň dodržovat praktické rady - hygiena, roušky, ukázněnost). Považuji za výborný nápad zapisovat tyto náměty v rámci modlitebního řetězce - každý z nás se díváme na situaci z jiného úhlu - připomíná mi to úlohy různých částí těla člověka ... jak je tělo takto ilustrací pro různé úkoly nás křesťanů jako těla Kristova, církve, sboru. Vede mě to k ukázněnosti - je zde naléhavost pravidelně si najít na modlitbu čas a uvažovat o potřebách bližšího i širšího okruhu lidí kolem nás. Osobně mám i radost z modlitební spolupráce, sjednocování se jako lidí ze společenství sboru i křesťanů v širším měřítku."

Boží Slovo nás na mnoha místech vybízí k vytrvalosti v modlitbách (např. *1.Tes 5:17 v modlitbách neustávejte*). I když jsme si vědomi, že naše modlitby nejsou dokonalé, mnohým věcem nerozumíme, nevíme jak a za co se modlit, modleme se v důvěře, že sám Ježíš a Duch Svatý se za nás přimlouvá (*Řím 8,34 Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás!*).

Píšu v době velikonočního týdne, tedy na závěr pro naše povzbuzení připomenu slovo z listu *Žid 10:19-24*:

Protože Ježíš obětoval svou krev, smíme se, bratří, odvážit vejít do svatyně cestou novou a živou, kterou nám otevřel zrušením opony - to jest obětováním svého těla. Máme-li tedy tak velikého kněze nad celým Božím domem, přistupujme před Boha s opravdovým srdcem a v plné jistotě víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou. Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný. Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům.

Dagmar Kalvachová-Pol.

ZPRÁVY ZE STARŠOVSTVA

Výňatky z jednání staršovstva 9.3. a 23.3.

Připravovali jsme výroční členské shromáždění.

V rámci bodu **vize sboru** jsme se seznámili s různými modely misijních skupinek a přemýšleli, co je našemu sboru v této oblasti vlastní.

Hospodář informoval **o průběhu oprav kazatelského bytu**. HR připravuje **projektovou dokumentaci** pro opravy domu, které čas přinese (výměna kotlů, oken, zateplení apod.). Dokument bude sloužit i jako podklad žádosti o dotaci z MŽP. **Revize hospodaření** proběhla dobře s připomínkou, že jsme nereflektovali doporučení k investování peněz ležících na účtu. HR nenašla vhodný bankovní produkt a HR nevidí smysl v investování, ale v provozním zajištění. Více na VČS.

Přijali jsme **výtku**, že **nejsou oznamovány všechny akce** probíhající v naší budově (konkrétně setkání Fusion a konference o misii). Obě akce byly uzavřené, šlo o soukromé pronájmy. Sami organizátoři na akce nezvali. Akce určené veřejnosti zveřejňujeme a chceme nadále uveřejňovat. Pozvánky posíláme emailem a vyvěšujeme na zadní nástěnku.

Střední besídka se rozrostla na 25 dětí a současné prostory nedostačují. Hledáme optimální řešení. Vyzkoušíme proto nejprve **přesun maminek s dětmi do malé besídky a střední besídky do malého sálu**. Obě místnosti k tomu upravíme. Víme, že se nejedná o ideální řešení, prosíme ale o pochopení. Vhodnější řešení zatím nevidíme. Budeme rádi za podněty.

Staršovstvo jednoznačně podporuje **zapojení Zdeňky Neumannové do práce sboru** a chce ji zaměstnat na pracovní úvazek. Sestra naváže na práci, kterou již vykonává v Levicích. Na VČS bude sboru předložena konkrétní náplň práce.

Potvrdili jsme **kritéria pro přijetí nových žáků** na ZŠ Noe podle návrhu ředitelky. Plně za ní stojíme. Pokračujeme také v **hledání nových členů Rady školy**. JŘ představil **návrh rekonstrukce budovy školy**.

Na modlitebním staršovstvu jsme se modlili za situaci epidemie. Jsme velmi vděční za všechny, kteří se zapojili aktivně do pomoci lidem ve sboru a v našem městě.

Schválili jsme žádosti o potvrzení na účasti na sborovém životě přikládané k přihlášce na ZŠ Noe.

ONLINE BOHOSLUŽBY, ONLINE CÍRKEV, ONLINE...

Před Vánoci mě kamarádka, co dělá misionářku na Ukrajině, pozvala, abych se přidala k týmu dalších 10 lidí z Čech a v únoru přijela dělat příměstský camp do Rivne. Přestože na Ukrajinu jezdím už od roku 2015, tak jsem si nebyla jistá, jestli vlastně chci jet. Ale když jsem se za toto rozhodnutí modlila, tak jsem zjistila, že nemám žádný pořádný důvod pro to, říct ne. Tak se stalo, že jsem se na začátku února sbalila a odjela na týden na Ukrajinu s lidmi, které jsem v životě neviděla a vlastně ani nevěděla, jak se jmenují. Popravdě, před odjezdem jsem byla opravdu nervózní. Nechápala jsem, proč jsem zase kývla na akci, kde nikoho nebudu znát. Zase mě přepadala úzkost z toho, že nemluví ukrajinsky. A přemáhal mě pocit, že můj vztah s Bohem není na dostatečně dobré úrovni, abych někam jela „dělat misii“. S těmito pocity jsem nastoupila do vlaku a odjela. Po celou dobu, co jsem byla pryč, jsem byla v kontaktu s lidmi z mojí skupinky a průběžně je informovala o tom, za co se můžou modlit a jak se mi tam daří. Upřímně, musím říct, že Bůh tyto modlitby začal vyslyšet vlastně už ve chvíli, kdy jsme překročili české hranice. Už dlouho jsem nezažila pocit toho, že jsem ve správnou chvíli na správném místě a Bůh si mě opravdu používá. Pokud znáte ten pocit, tak víte, že je to naprostá pecka! Za ten týden na Ukrajině jsem měla možnost navazovat vztahy s dětmi na škole a pak během odpoledních programů. Je neuvěřitelné, jak se člověk stane kreativním, když se nemůže stoprocentně spoléhat na jazyk a učí se projevovat lásku a zájem o druhé skrze skutky apod. Kdo by byl řekl, že se na Boha dá ukazovat skrze to, že jste ochotní hrát šílené hry a chvíli se chovat jakoby vám zpátky bylo 10 let. Cítila jsem Boží vedení i v příležitosti prohlubovat vztahy s ukrajinským týmem. Viděla jsem, jak mi každý rok víc a víc věří. Je krásné vidět, jak jednotliví lidé rostou, mění se a jak je Bůh tvaruje. Je tak vzácné být v té roli, kdy můžete povzbudit a říct „Děláš super práci a děláš ji velmi dobře. Fandím ti.“. Zároveň jsem mohla být i v roli toho, kdo naslouchá a ptá se „Jak se ti daří?“. Ohromně si vážím toho, když se na chvíli můžu stát ramenem, o které se někdo může opřít a nebo se na něj vyplakat. V neposlední řadě jsem vnímala jako ohromné požehnání poznat ostatní Čechy, kteří se mnou přijeli na Ukrajinu. Jednalo se o lidi z různých koutů České republiky. Připomnělo mi to, že v tom našem pozemském boji nestojíme sami, ale že je kupa lidí všude možně, kteří se schází, modlí a dělají ohromné a krásné věci pro Boha.

Jak to celé shrnout? Asi tím, že když vám někdo nabídne jet na Ukrajinu, tak prostě musíte kývnout, protože to vždy stojí za to! Ano, přináší to své výzvy a člověku možná není vždy lehké. Zároveň ale uvidíte Boha v akci, který nehledí na to, zda jsme „dostatečně dobrými lidmi a křesťany“ na to, abychom mohli někam jet na misii. On si nás umí použít v každé životní situaci.

SLUŽBY CB PARDUBICE

Awana klub	Dagmar Kalenská	tel. 606 723 207
Práce s dorostem	Alois Blažek	tel. 778 770 680
Schůzky mládeže	Jan Macek	tel. 735 166 425
Evergreeni	Marek Kalvach	tel. 736 466 891
Kurzy Alfa	Martin Hambálek	tel. 774 319 418
Knihovna	Irena Hambálková	tel. 461 100 142
Chválící skupinka	Petr Kalvach ml.	tel. 777 043 356
Chválící skupinka	Jiří Čermák	tel. 730 617 153
Kancelář sboru	Marie Kampová	tel. 731 143 403
Pracovník kanceláře, pokladník		tel. 732 157 375
Varhanní doprovod	Daniela Kampová	tel. 721 507 844

ELIM Pardubice - křesťanská společnost pro diakonii z.s.

Výbor pobočky: Vladimír Lukáš (předseda), Eva Widenská, Marek Kalvach

Kavárna a knihkupectví: Dagmar Kalvachová (Dubinská)

Seniorklub: vedoucí Vladimír Lukáš, zástupce Petr Kalvach st.

Č.ú. pro vaše případné sponzorské dary: 3368788389/0800

NOE - Křesťanská základní škola a mateřská škola

Finanční dary na potřeby školy můžete počítat na účet školy:

Č.ú.: 2200446559/2010

Variabilní symbol pro ZŠ: 99 a rodné číslo bez čísla za lomítkem

Variabilní symbol pro MŠ: 88 a rodné číslo bez čísla za lomítkem

Do poznámky uveďte Vaše telefonní číslo.

Pravidelná setkání

ČTVRTEK	Awana klub	17:00	Archa
	Studium bible	18:30	Kvasín, sudé týdny
PÁTEK	Dorost	16:30	Archa, klubovna
SOBOTA	Mládež	18:00	Archa, malý sál
NEDELE	Modlitební chvíle	9:00	Archa, kavárna
	Bohoslužba	9:30	Archa, velký sál
	Bohoslužba	9:15	Kvasín
	Evergreeni	18:00	Archa, malý sál

Číslo účtu sboru CB Pardubice **2000380583/2010**

Konstantní symbol: 558

Variabilní symbol: vaše rodné číslo (bez čísla za lomítkem), před které uvedete následující dvojčíslí podle druhu určení platby

		VS
Dary	dary, desátky	11
	dary různé (po předchozí dohodě)	12
	dary mládež	13
	dary alfa	14
	dary Ukrajina	15
	dary Awana klub	16
	dary pro potřebné	17
	dary NOE -příprava a propagace stavby budovy	18
	dary NOE- příspěvky zřizovatele	19
CTS	vratná kauce CTS	2
Mládež	English Camp	3
	další akce mládeže (po předchozí dohodě)	31,32...
Sbor	Relax 50+	50
	Rodinný EC	51
	další akce sboru (po předchozí dohodě)	52,53...
Awana	Klub Awana	60
	tábor Awany	61

Církev bratrská-Archa
Pardubice

Lonkova 512

530 09 Pardubice

pardubice@cb.cz

www.cb.cz/pardubice

Administrátor

Pavel Lukáš

tel. 777 847 445

pavel.lukas.cb@gmail.com

Vikář

Jan Macek

tel. 735 166 425

jan.macek@cb.cz

Starší sboru

Radomír Kalenský st.

místopředseda

tel. 606 788 791

radomir.kalensky@gmail.com

Alois Blažek

tel. 775 770 680

blazekalouis@gmail.com

Petr Kalvach ml.

tel. 777 043 356

boss77@seznam.cz

Dagmar Kalvachová Pol.

tel. 736 658 176

dagmar.kalvachova@seznam.cz

Petr Kotas

tel. 602 309 227

f.trade@email.cz

Jakub Řehák

tel. 775 322 268

rehak.jakub@gmail.com

Vladimír Zbytek

tel. 604687607

vzbytek@gmail.com

Sborový list vychází jako měsíčník sboru Církve bratrské v Pardubicích. Všechny připomínky, podněty a nápady či modlitební předměty adresujte, prosím, redakci Sborového listu:

[Simona Macková mackovasima@gmail.com](mailto:Simona.Mackova@mackovasima@gmail.com)

[Eliška Bečková el.beckova@gmail.com](mailto:Eliška.Beckova@el.beckova@gmail.com)

Šéfredaktor: Pavel Lukáš

Uzávěrka příštího čísla květen 2020.

Náklady na vydání tohoto čísla činí asi 16Kč.